

nes, og det troede jeg, at den ærede Minister maatte vide, at naar man anbefalede at holde paa det Udtryk, der har staaet i den gamle Lov fra 1872, var det for at flaa den Bevægelse ned, der var reist fra forskjellige Sider og for at substituere det for Udtrykket „Forskole for Hæren“, hvori laa en betydelig Udvidelse for Skytteforeningernes Virksomhed. Det er altsaa saa langt fra, at der i Loven, som den ærede Minister har approberet, er en Bestemmelse om, at Skytteforeningerne ere en „Forskole for Hæren“, at deres Fremkomst og Enigheden om dem tvertimod er en Protest mod det Udtryk, at Skytteforeningerne ere en Forskole for Hæren. Dette er, som sagt, Noget, jeg af Hensyn til Bevillingen og af Hensyn til Foreningerne meget bestemt maa have. Rent personlig maa jeg maasse sige til den ærede Minister, at det er ganske rigtigt, at naar jeg har sagt Noget, eller jeg siger, at jeg ikke har sagt det o. s. v., saa er det, som jeg har sagt det, og saa er den ærede Ministers Attest eller Forsikring om, at han betvivler det eller ikke betvivler det, mildest talt ikke paa sin Plads. Det, mener jeg, er en Selvfølge; men forøvrigt maa jeg gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at det, jeg har protesteret imod, er ikke det, at jeg har sagt Noget om, at det duer eller ikke duer, at der er Officerer i Skytteforeningernes Bestyrelse; dette er mig ganske ligegyldigt; det kan jeg meget godt have sagt, og det kunde jeg meget godt sige endnu. Den ærede Minister tager nemlig helt feil, naar han tror, at jeg tjener under Overbestyrelsen eller under de Love, som existere; det gjør jeg ikke; ingen af os „tjene“ Overbestyrelsen. At tjene overlader jeg til ærede Medlemmer i Hæren. Derfor har jeg og ethvert Medlem i en Skytteforening ogsaa Lov til at kritisere de gjældende Lovbestemmelser og ogsaa sige, at der er Bestemmelser, vi ikke synes om. Det kan den ærede Minister ikke bebrejde mig. Den Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem for Njøsens 2den Valgtreds (Wagner) kunde forstås saaledes, som om jeg skulde have udtalt mig om nogen Mangel paa Paaskjønnelse og Mangel paa Tilslutning til de Officerer, som faktisk virke for Skyttefagen, og det anser jeg mig for forpligtet til at nedlægge en bestemt Indsigelse imod. Hvorvidt det er rigtigt, at der er Officerer i Hovedbestyrelsen eller ikke, skal jeg ikke tale om. Det er meget muligt, at jeg har sagt, at det duer, eller at jeg har sagt, at det ikke duer. Men at jeg skulde have underkjendt i mindste Maade de Mænds Virksomhed, der fra militær Side have optaget Skytteforeningsfagen i den

seneste Tid, vilde det være den største Ubilighed ikke at nedlægge Protest imod; jeg har den største Agtelse for de Mænds Virksomhed og Arbeide, og jeg tror paa alle Skytteforeningers Vegne at kunne udtale, at ikke blot miskjende vi dem ikke, men vi anerkjende i høi Grad i denne Sag deres Virksomhed og Loyalitet, der har været os en stor Hjælp.

Indvrigsministeren (Ingerslev):

Sa, nu hører jeg af den ærede Ordfører, at den Redaktion, som jeg tillod mig at oplæse af § 1 af den nuværende Bædtægt for Skytteforeningerne, skal være en Protest imod, at Skytteforeningerne skulle være en Forskole for Hæren; men saa vil jeg dertil sige, at det for mig er en underlig Maade at protestere, naar man paa den Maade, man har udtrykt i § 1, vil have nedlagt en Protest imod, at det skulde kunne opfattes saaledes, som om Skytteforeningerne vare en Forskole for Hæren. De enkelte Udtryk kan der disputeres om, men hvad der staaer her, taler i og for sig for sig selv. Naar der tales om at udvilde Evnen og styrke Villien til at forsvare Fædrelandet og at forberede unge Mænd til at indtræde i Hæren, skal jeg lade det staa hen, om det er en Protest mod det Udtryk, som jeg i al Korthed og uden nogen bestemt Hensigt brugte, idet jeg karakteriserede Bestemmelsen uden at have den for mig. Jeg skal ogsaa lade staa hen, om man saa kan være tilfreds med denne Redaktion af Paragrafen. Den ærede Ordfører frabeder sig, at jeg siger, at han tjener under Overbestyrelsen eller under disse Love. Det Udtryk kan jeg gjerne tage tilbage, naar der kan være noget Saarende for den ærede Ordfører i dette Tjenesteforhold. Jeg har ikke tænkt mig, at der var noget Forsærdeligt i at sige, at den ærede Ordfører tjener under en Overbestyrelse; men, som sagt, jeg tager det gjerne tilbage. Lad os saa sige, at det ærede Medlem lever med i Skyttefagen og under disse Love og derfor er forpligtet til at rette sig efter disse Love. (Ordføreren: Jeg har Lov til at kritisere dem, selv om jeg retter mig efter dem.) Sa, Gud bevar's; den ærede Ordfører kan kritisere Lovene saa meget, han vil, naar han blot lystre dem.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg):

Om jeg vil lystre Lovene eller ei, tror jeg den ærede Minister kan overlade til mig. Jeg skal nok komme ud af det med Overbestyrelsen. Men Kritik, det var det, der var Tale om. Naar der var Tale om, hvorvidt jeg havde sagt det, og naar den ærede